RAPPORT TER TERECHTZITTING
in zaak 204/85 *

I — De feiten

Bij besluit van 28 februari 1984 van het tot aanstelling bevoegd gezag van de Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen werd A. Vlachou aangesteld als ambtenaar op proef (vertaalster) in de rang LA 6.

Conform artikel 34 Ambtenarenstatuut werd op 26 oktober 1984 een beoordeling aan het eind van de proeftijd (stagerapport) opgesteld, waarover Vlachou op 5 november 1984 schriftelijk opmerkingen maakte.

Op 26 november 1984 besloot de secretaris van de Rekenkamer, die verantwoordelijk is voor personeelszaken, krachtens de hem bij besluit nr. 84-15 van het tot aanstelling bevoegd gezag gedelegeerde bevoegdheid, Vlachou in vaste dienst in haar ambt aan te stellen in de rang LA 6.

Op 26 februari 1985 diende V. Stroghili, vertaalster in de rang LA 7 bij de Rekenkamer, een klacht in tegen dit besluit. Deze klacht werd op 21 juni 1985 door de president van de Rekenkamer afgewezen, waarop Stroghili op 3 juli 1985 beroep heeft ingesteld.

Zij stelt dat het besluit tot aanstelling van Vlachou in vaste dienst:

1) de artikelen 27 en 34, lid 2, Ambtenarenstatuut schendt,

en

2) ongeldig is wegens overschrijding en misbruik van bevoegdheid, doordat het voorbijgaat aan het bestaan van een negatief stagerapport.

Bij beschikking van 31 januari 1986 is Vlachou toegelaten als interveniënte aan de zijde van verweerster.

Het Hof (Eerste kamer) heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan en de discussie ter terechtzitting te beperken tot het probleem van de ontvankelijkheid van het beroep.

II — Conclusies van partijen

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

„1) Het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

2) Alvorens recht te doen, verweerster te gelasten

— het stagerapport van A. Vlachou, en

— de ‚nota voor het persoonsdossier van A. Vlachou' van 16 november 1984 van de president van de Rekenkamer, over te leggen en

— de identiteit van de ‚externe assessoren' die de door haar tijdens haar proeftijd gemaakte vertalingen hebben nagelezen, mee te delen.

3) Nietig te verklaren:

a) het besluit van 26 november 1984 van J.-A. Stoll, secretaris van de

* Procestaal: Frans.

Rekenkamer belast met personeelszaken, houdende vaste aanstelling van A. Vlachou, ambtenaar op proef, in haar ambt in de rang LA 6, tewerkgesteld in de ‚sector president';

b) voor zover nodig, het uitdrukkelijke besluit van de Rekenkamer tot afwijzing van de door verzoekster op 26 februari 1985 krachtens artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut ingediende klacht.

4) Verweerster krachtens artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering te verwijzen in de proceskosten alsmede, krachtens artikel 73, sub b, van dat reglement, in de door verzoekster in verband met de procedure gemaakte noodzakelijke kosten, in het bijzonder de kosten in verband met de domiciliekeuze en de reis- en verblijfkosten en het honorarium van een advocaat."

Verweerster concludeert dat het den Hove behage:

„1) Het beroep in zaak 204/85 niet-ontvankelijk, subsidiair ongegrond te verklaren.

2) Verzoekster te verwijzen in de kosten van het geding."

Interveniënte concludeert dat het den Hove behage:

„1) Het beroep in zaak 204/85 niet-ontvankelijk, subsidiair ongegrond te verklaren.

2) Verzoekster te verwijzen in de kosten van het geding, daaronder begrepen die van de tussenkomende partij."

III — Middelen en argumenten van partijen ter zake van de ontvankelijkheid van het beroep

De *Rekenkamer*, ondersteund door *interveniënte*, stelt — zakelijk samengevat — dat verzoekster geen procesbelang heeft, aangezien zij geen enkele haar persoonlijk betreffende grief heeft aangevoerd.

Het is vaste rechtspraak van het Hof, dat een beroep slechts ontvankelijk is wanneer de bestreden handeling de rechtspositie van de belanghebbende onmiddellijk en rechtstreeks aantast en er bovendien een werkelijk en reeds bestaand procesbelang bestaat. Verzoekster baseert haar vordering echter op een onrechtstreeks, potentieel, toekomstig en hypothetisch procesbelang. Waar zij aanvoert dat de aanstelling van Vlachou in vaste dienst in de rang LA 6 haar kansen op promotie van LA 7 naar LA 6 vermindert, moet er in de eerste plaats op worden gewezen, dat een dergelijke bevordering afhangt van de vrije beoordeling van het tot aanstelling bevoegd gezag, en in de tweede plaats, dat op het tijdstip van het beroep nog twee LA 6-posten bij de Rekenkamer vacant waren. Bovendien is verzoekster op 21 november 1985 naar de rang LA 6 bevorderd, zodat zij haar procesbelang onmogelijk nog op verminderde promotiekansen kan baseren.

Waar verzoekster stelt dat Vlachou door haar aanstelling in vaste dienst in een situatie van „onrechtmatige mededinging" met verzoekster komt ingeval er later een vergelijkend onderzoek voor een post van de rang LA 5/LA 4 zou worden georganiseerd, moet erop worden gewezen, dat verzoekster dan slechts benadeeld zou zijn indien zowel zijzelf als Vlachou aan dat vergelijkend onderzoek zouden deelnemen, en dat ook indien de aanstelling van Vlachou in vaste dienst nietig wordt verklaard, het geenszins zeker is dat verzoekster voor dat onderzoek zou slagen en in het ambt zou worden aangesteld.

Met betrekking tot de kosten is de Rekenkamer van mening, dat het beroep kennelijk niet ontvankelijk is en dat verzoekster bijgevolg de kosten zal moeten dragen die door haar volstrekt uitzichtloos beroep aan de wederpartij zijn opgekomen.

Verzoekster voert aan dat haar procesbelang voortvloeit uit:

1) haar belang als ambtenaar om ervoor te zorgen, dat de instellingen beschikken over bekwame ambtenaren van goed gedrag;

2) haar belang als lid van de Griekse vertaalafdeling, bij een goede werksfeer, die niet wordt verstoord door de aanwezigheid van een ambtenaar die niet de voor haar werkzaamheden vereiste kwaliteiten en deskundigheid bezit;

3) haar belang bij het behoud van haar promotiekansen naar een LA 6-post — te beoordelen op de datum van instelling van haar beroep —, en haar belang om bij een eventueel vergelijkend onderzoek voor een post van de loopbaan LA 5/LA 4 niet geconfronteerd te worden met de „onrechtmatige mededinging" van Vlachou.

G. Bosco
rechter-rapporteur